

Poznámky:

- ¹⁾ K tomuto hradu nejnověji F. Musil - L. Svoboda, *Hrady, zámky a tvrze okresu Rychnov nad Kněžnou, Ústí nad Orlicí* 1998 (dále jen Musil - Svoboda, Hrady...), s. 40 - 42 a F. Musil, *Několik poznámek ke starším dějinám Podorlicka*, in: *Orlické hory a Podorlicko* (dále jen OHP) 10, 2000, s. 15 - 23.
- ²⁾ O tomto hradě F. Musil, *Neznámý hrad v katastrálním území Nekoř*, okres Ústí nad Orlicí, in: *Castellologica bohemica* 2, 1991, s. 101 - 105.
- ³⁾ Popisem tohoto hradu se zabývalo několik autorů, jejichž údaje, týkající se podoby hradu, se příliš neliší. Konstatují existenci mohutného příkopu, silné hradby a pozůstatků věžovité stavby uvnitř hradního areálu. Tyto údaje uvádějí: A. Sedláček, *Hrady, zámky a tvrze království Českého II - Hradecko*, Praha 1883 (dále jen Sedláček, Hrady II), s. 159, J. Jodas, *Památnost Nového Města nad Metují*, dle zápisu Františka Slavíka Sepsal..., Nové Město n. Metují 1886 (dále jen Jodas, Památnost...), s. 47 - 48, J. Moravec, *Výrova*, in: *Nové Město nad Metují a jeho kraj*. Samostatná příloha městečka Nového Hrádku, městys Krčina a 57 obcí politického okresu novoměstského, Nové Město nad Metují - Praha 1940 (dále jen Nové Město...), s. 108 - 111, kde však autor více než samotnému hradu věnuje pozornost osudům majitelů pozemků v jeho okolí, I. Honl, *K záchráně hrádku Výrova*, in: *Časopis turistů* 53, 1941, s. 7-8, který se pokouší ve zbytcích hradby najít pozůstatky dvou okrouhlých bašt, *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku VI - Východní Čechy*, Praha 1989 (dále jen Východní Čechy), s. 542. Do širších typologických souvislostí zařadil hrad poprvé T. Durdík, *České hrady*, Praha 1984, s. 258 - 259 a *Ilustrovaná encyklopédie českých hradů*, Praha 1999 (dále jen Durdík, Ilustrovaná encyklopédie...), s. 609 - 610, který interpretuje mohutnou hradbu jako štitovou zed. Na rozdíl od I. Honly v hradbě nepředpokládá existenci okrouhlých bašt. V posledních letech se o hradu ještě zmíňují B. Dvořáček, *Pohledy do minulosti Nového Města nad Metují*, Nové Město nad Metují 1998 (dále jen B. Dvořáček, Pohledy...), s. 267 - 268 a K. Kuča, *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku IV, Ml...Po*, Praha 2000, s. 415.
- Pouze pro zajímavost poznamenáváme, že hrad zaujal i A. Jiráska, který sem umístil některé události ze svého nedokončeného románu Husitský král.
- ⁴⁾ Údaj o této nadaci (super bonus Výrova) přináší v souvislosti s pojednáním o rodě pánů z Dubé B. Paprocký z Glogol a Paprocké Vůle, *Diadochus, id est successor, jinák posloupnost knížat a králičů českých, biskupů a arcibiskupů pražských a všech stavařů slavného království českého II - O stavu panském*, Praha 1602, s. 154. Tento údaj Paprockého spojili s hradem Výrovem např. J. G. Sommer, *Das Königreich Böhmen*, Bd. 4, Königgrätzer Kreis, Prag 1836 (dále jen Sommer, Königgrätzer Kreis), s. 204 a Jodas, Památnost..., s. 48. To, že tento údaj nepatří k Výrovu u Nového města nad Metují, ale k Výravě dokazuje Sedláček II, s. 159, a A. Profous - J. Svoboda, *Místní jména v Čechách IV*, Praha 1957 (dále jen Místní jména...), s. 660. Nejnověji údaj o vlastnictví Výrova Hynkem z Dubé uvádí B. Dvořáček, Pohledy..., s. 268.
- ⁵⁾ Údaj o roce 1483, jako roce první zprávy o Výrově, přináší poprvé Východní Čechy, s. 542 (autor hesla E. Bouza) a opakuje ho Durdík, Ilustrovaná encyklopédie..., s. 610. V uvedeném roce vydal král Vladislav II. privilegium umožňující Janu Černčickému z Káčova volnou dispozici se svým majetkem (je publikováno in: *Codex iuris municipalis regni Bohemiae - Sbírka pramenů práva městského království Českého IV/3 - Privilegia non regalium civitatum provincialium - Privilegia nekrálovských měst českých*, Praha 1961 (dále jen CIM IV/3), č. 679, s. 47 - 48, a Dvořáček, Pohledy..., s. 42 - 43), kde o Výrově ani o jiném místě na území dnešního Nového Města nad Metují není žádná zmínka, ani se zde nehovoří o dovolení založit na Janově panství nové město, jak privilegium např. interpretuje Sedláček II, s. 151. Kromě toho v uvedeném roce Jan Černčický z Káčova ještě ani Krčin jako předchůdce Nového Města nad Metují nevlastnil.
- ⁶⁾ CIM IV/3, č. 679, s. 45 - 46.
- ⁷⁾ Státní ústřední archiv Praha (dále jen SÚA Praha), fond: Desky zemské větší (dále jen DZV), sign. DZV 6, D 22. Jedná se o obnovený zápis vkladu z roku 1527, který byl proveden po požáru desk zemských (v roce 1541) v roce 1545. Je nutno odmítnout názor B. Dvořáčka, Pohledy..., s. 268 a 441, že název Staré hradby nesouvisí se žádným hradem, ale jedná se o Staré vinohrady. Tento názor je vyvrácen již tím, že v uvedeném deskovém zápisu je lokalita charakterizována jako „zámek pustý“.
- ⁸⁾ Uvedeno na základě údajů in Sedláček II, s. 159.
- ⁹⁾ Tento názor s odvoláním na náchodskou smolnou knihu uvádí Východní Čechy, s. 542, a přejímá ho Durdík, Ilustrovaná encyklopédie..., s. 610. Rozbor náchodské smolné knihy (je uložena ve Státním okresním archivu Náchod, fond: Archiv města Náchoda, knihy č. 68 a, inv. č. 449 a) provedl J. Čížek, *Hrdelní soudnictví města Náchoda v 16. století*, in: *Stopami dějin Náchodska* 4, Náchod 1998,

- s. 9 - 52. Autorovi tohoto článku děkuji za upozornění na místo, které se zřejmě stalo východiskem tvrzení o hradě Výrově jako vězení. Na fol. 3 a je zaznamenán výslech Jana Mlezivy z Libňatova (u Úpice) týkající se pytláctví na pstruhu na řekách náchodského panství prováděný v roce 1540. Mleziva mimo jiné uvádí, že pytláctví se s ním účastnil též „...Vaněk Kocúrek, Čubův syn, jest podruzy u Černého na Verovie“ (jest podruzy = který je podruhem). A to je jediný „Výrov“, který ve smolné knize vystupuje. I když zatím toto místo nelze jednoznačně lokalizovat (nejspíše je ho třeba hledat na území náchodského panství, kterého se týkala příslušná kauza), v žádném případě zde není řec o hradě Výrově a vězení na něm. Údaj o výslechu Jana Mlezivy je v regestové formě pod číslem 10 na s. 23 publikován ve výše citované práci J. Čížka, ale bez uvedeného topografického údaje. O vězení na hradě mluví i B. Dvořáček, Pohledy..., s. 268 a vznik vězení opět zcela bezdůvodně spojuje s pány z Dubé. Stejně tak je nepodstatný názor B. Dvořáčka, že hrad ve 14. století patřil manželce Karla IV. Alžběté (Elišce) Pomořanské (tamtéž).
- ¹⁰⁾ J. Schaller, *Topographie des Königreichs Böhmen*, Bd. 15, *Königgrätzer Kreis*, Prag - Wien 1790 (dále jen Schaller, Königgrätzer Kreis), s. 163 - 164.
- ¹¹⁾ K tomu srov. Výzkumy v Čechách (dále jen BZO) 1978 - 1979, Praha 1982, č 243, s. 83, J. Sigl - V. Vokolek, *Archeologické nálezy v letech 1980 - 1981*, in Zpravodaj Krajského muzea východních Čech v Hradci Králové - společenské vědy (dále jen ZKMHK) 9, č. 1, 1982, č. 65, s. 12, BZO 1980 - 1981, Praha 1984, č. 258 b, s. 84, BZO 1982 - 1983, Praha 1985, č. 293, s. 117, BZO 1998, Praha 2000, č. 566, s. 125.
- ¹²⁾ K pravěkému charakteru této lokality srov. V. Vokolek, *Slezsko - platěnické hradiště v Novém Městě nad Metují*, in: ZKMHK 9, č. 1, 1982, s. 14 - 17, V. Vokolek, *Hradiště slezsko - platěnické kultury v Novém Městě nad Metují*, in: Archeologické rozhledy 41, 1989 (dále jen Vokolek 1989), s. 379 - 385 a 477 - 478, R. Thér, *Slezskoplatěnické hradiště v Novém Městě nad Metují*, Hradec Králové 2001 (seminární práce). Uloženo v Ústavu historických věd Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové (dále jen Thér, Slezsko - platěnické hradiště...). Za další informace o tomto hradišti děkuji V. Vokolkovi. O této lokalitě též Dvořáček, Pohledy..., s. 15 - 17. K Hradišti na území dnešního historického centra Nového Města nad Metují srov např. J. Juránek, *Nové Město nad Metují*, Praha 1976, s. 8, Vokolek 1989, s. 384, Thér, Slezsko - platěnické hradiště..., s. 2 - 3. I zde je předpokládáno jen pravěké osídlení (slezsko - platěnická kultura).
- ¹³⁾ Sedláček II, s. 163.
- ¹⁴⁾ K první zprávě o Hradišti u Libchyně srov. CIM IV/3, č. 679, s. 45, tamtéž i doklady k původnímu názvu Nového Města nad Metují, citaci k údaji z roku 1465 o Hradišti v místech centra Nového Města nad Metují srov. níže - poznámka č. 56
- ¹⁵⁾ Jedinou památkou na podobu zaniklého Budína je obraz novoměstského malíře Jana Šichana, který vznikl však až v roce 1908, kdy Budín již více jak tři desetiletí neexistoval, na základě staršího náčtu v malířově skicáři (ke vzniku tohoto obrazu srov. B. Dvořáček, Pohledy..., s. 31). Proto obraz zachycující Budín z dnešní Elektrárenské ulice (pravý břeh Metuje) přiblížně z míst, kde stojí pravobřežní pilíř železničního viaduktu, musíme jako historický pramen posuzovat velmi opatrně. Reprodukce tohoto obrazu z díla Nové Město..., s. 242 je přílohou článku.
- ¹⁶⁾ Tuto lokalitu uvedl do literatury Schaller, Königgrätzer Kreis, s. 166, který se zmiňuje jen o zřícení zámku v Krčíně, Sommer, Königgrätzer Kreis, s. 208 již mluví o zřícení hradu nazývaného Budín, kterou lokalizuje do centra Krčína, Sedláček II, s. 158 - 159 se zabývá hlavně dějinami hradu a uvádí, že z části jeho areálu vznikl později zájezdní hostinec. Údaje Sedláčkovy o této lokalitě přejímá téměř beze změny J. K. Hraše, *Zemské stezky, strážnice a brány v Čechách*, Nové Město nad Metují 1885, s. 101, na rozdíl od Sedláčka se zmiňuje o památníku, který vznikl v místě tohoto „hradu“, Jodas, Památnosti..., s. 52 poprvé rozlišuje v Krčíně hrad a tvrz, ale polohu tvrze blíže necharakterizuje, J. Tomek, *Popis osad na panství Novoměstském nad Metují z roku 1834*, in: Archiv 1 (od 2. roč. Hradecký kraj), 1904, s. 113 též shodně se Sommerem se zmiňuje o zřícení hradu Budína, na jehož místě nyní stojí 11 chalup, F. Kuchař, *Budín*, in: Od kladského pomezí (dále jen OKP) 1, 1923 - 1924, s. 97 - 98, popisuje podobu Budína před zánikem, zmiňuje se o vybudování památníku zaniklého objektu a pokouší se vysvětlit název Budín z podstatného jména bouda, kterým prý byly označovány chalupy vzniklé v areálu bývalého „hradu“, týž, *Z dějin Krčína*, OKP 2, 1924 - 1925, s. 76 - 78, rozlišuje mezi hradem Krčinem, který klade na Hradiště Libchyně a tvrzí, o jejíž poloze se však nezmiňuje, J. Dvořáček, in: Nové Město..., s. 241 rozlišuje v Krčíně hrad, který klade rovněž na Hradiště u Libchyně, a tvrz, kterou spojuje s Budínem, Východní Čechy, s. 226 kladou sídlo majitelů Krčína již od 14. století na Budín, rovněž B. Dvořáček, Pohledy..., s. 29 - 30 nerozlišuje v Krčíně mezi hradem a tvrzí a obě sídla spojuje jednoznačně s Budinem. Podrobněji se zabývá změnou tvrze na zájezdní hostinec, kterou předpokládá již na konci husitské revoluce, pokud jde o jméno tvrze přejímá výše uvedený názor Kuchařův (od slova bouda), v poznámce na s. 459 připouští i mož-

- nost vzniku toponyma Budín od toho, že v hradních sklepích bylo skladováno budínské (maďarské) víno, Kuča, Městečka..., IV, s. 410 - 411 uvádí v Krčině jen tvrz a klade ji do východní části Krčina.
- ¹⁷⁾ V literatuře takto nazývá krčinský „hrad“ poprvé Sommer, Königgrätzer Kreis, s. 208, na základě tohoto údaje potom F. Palacký, Popis Království Českého, Praha 1848, s. 145 - 146 uvádí, že v Krčině je tvrz a u Krčina hrad Budín (tedy mluví o dvou různých lokalitách), J. K. Rojek, Zmínka o Popisu Království Českého od Palackého (Wýřešek z dopisu p. J. K. Rojka k redaktoru), Časopis Českého museum 24, 1850 (dále jen Rojek, Zmínka...), s. 152 uvádí jako opravu Palackého, že v Krčině je tvrz Budín.
- ¹⁸⁾ K tomu srov. v poznámce č. 16 citované názory F Kuchaře a B. Dvořáčka.
- ¹⁹⁾ O okolnostech vzniku této krčiny bude pojednáno níže. Do literatury uvedl existenci krčiny v areálu tvrze poprvé Sedláček II, s. 158, pozn. č. 3, pravděpodobně na základě místní tradice, která se opírala o obraz, na němž byl zobrazen nákladní vůz s formanem doprovázený žoldnérem s pikou v jedné a pivním korbelem (Sedláček uvádí dle svého obyčeje s pivní nádobou) v druhé ruce. O umístění obrazu se však Sedláček nezmírňuje, jen uvádí, že obraz je značně „vyrudlý“. Přesněji se o tomto obraze, podle našeho názoru velmi důležitému pro pochopení názvu Budín, zmírňuje B. Dvořáček, Pohledy..., s. 30, který uvádí, že obraz byl namalován na západní zdi jedné z budov, které stály v areálu Budína, existovala ještě v roce 1873, i když velmi vybledlý, a byly na něm zobrazeni tři žoldnéři s „plecháči“, z nichž nejzřetelnější byla postava žoldnéra stojícího v popředí a držícího žoldnéři.
- ²⁰⁾ K tomu srov. např. Místní jména... IV, s. 324.
- ²¹⁾ K tomu srov. údaje v poznámce č. 19.
- ²²⁾ K tomu srov. Sedláček II, s. 158, pozn. č. 3.
- ²³⁾ SÚA Praha, fond: Desky dvorské, Liber rubeus inductionum (Kniha červená zvodů), sign. DD23, pag. 266. Z míst v sousedství Výrova připomínanych v roce 1459 později zanikly Studénky (dnes na tuto ves upomíná jen stejnojmenná hájovna) a Bradla, přičemž tato poslední lokalita byla opět obnovena. K tomu srov. B. Dragoun, Zaniklé středověké osady na panství Nové Město nad Metují, OHP 9, 1999 (dále jen Dragoun, Zaniklé středověké osady...), s. 49 - 50 a 61 - 62. Autor se domnívá, že původní ves Bradla stávala v místech dnešní stejnojmenné osady, zatímco B. Dvořáček, Pohledy..., s. 268 - 269, 433, nesouhlasí se ztotožněním původních a obnovených Bradel a Bradla z roku 1459 lokalizuje do těsného sousedství Výrova, na plošinu rozkládající se východně od hradu.
- ²⁴⁾ Desky dvorské království Českého - Knihy provolací IV / 1 (Archiv český 37 /1), Praha 1941, č. 96, s. 243 - 245.
- ²⁵⁾ Jodas, Památnosti..., s. 47 - 48.
- ²⁶⁾ Sedláček, Hrady II, s. 159.
- ²⁷⁾ B. Dragoun, Zaniklé středověké osady..., s. 48. Údaje o černčicko - krčinském panství již v roce 1459 jsou na s. 49 a 61.
- ²⁸⁾ K tomu srov. níže poznámka č. 48.
- ²⁹⁾ Václav Hájek z Libočan, Kronika česká. Výbor historického čtení, Praha 1981, s. 37.
- ³⁰⁾ Rojek, Zmínka..., s. 152.
- ³¹⁾ Jodas, Památnosti..., s. 52.
- ³²⁾ J. Dvořáček, Krčín, in: Nové Město..., s. 241.
- ³³⁾ Z. Boháč, Katastry - málo využitý pramen k dějinám osídlení, Historická geografie 20, s. 65.
- ³⁴⁾ J. V. Šimák, České dějiny I, část V - Středověká kolonizace v zemích českých, Praha 1938, s. 902.
- ³⁵⁾ K pravěkému charakteru obou Hradišť srov. údaje v poznámce č. 12.
- ³⁶⁾ Sedláček II, s. 159.
- ³⁷⁾ Jednalo se o Hynku (Haimanna) z Náchoda, Hynku Hlaváče ze Skalice (předek rodu Hlaváčů z Třebechovic), Hynku Crha z Vízmburka a Václava z Dubé.
- ³⁸⁾ K tomu srov. Sedláček II, s. 158 s odkazem na tiskem dosud nevydaný foliant Libri erectionum VIII, fol. 138. Údaj ale nevznikl již v roce 1336, ale pochází až z doby po roce 1411, kdy vdova po Benešovi z Rýzmburka definitivně ukončila při mezi krčinským farářem a zesnulým majitelem krčinského statku Benešem z Rýzmburka o toto nadání.
- ³⁹⁾ K tomu srov. E. Poche, Umělecké památky Čech II (K - O), Praha 1978, s. 497.
- ⁴⁰⁾ K rozrodu Půticů srov. podrobněji V. Novotný, České dějiny I, část 4 - Rozmach české moci za Přemysla II. Otakara (1253 - 1271), Praha 1937, s. 440 - 441. Rodokmen větve z Potštejna uvádí Sedláček II, s. 12.
- ⁴¹⁾ Ke sporu mezi králem a Mikulášem z Potštejna srov. Sedláček II, s. 10 - 11, k převzetí potštejnského panství králem a příchodu Čeňka z Potštejna na Žampach srov. podrobněji F. Musil, Ke vzniku Králík, OHP 7, 1994, s. 32 - 34.

- ⁴²⁾ Nadační listina byla vydána „in Kirczin“. K tomu srov. *Libri erectionum archidioecesis Pragensis saeculo XIV. et XV.* Ed. Cl. Borový (dále jen LE) I (1358 - 1376), Pragae 1875, č. 1, s. 1.
- ⁴³⁾ *Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. Urkunden-Sammlung zur Geschichte Mährens IX (1356 - 1366)* ed. V. Brandl, Brünn 1875, č. 151, s. 119. V téží roce uváděl Ješek kněze ke kostelu v Krčíně. K tomu srov. *Liber primus confirmationum ab anno 1354 usque ad a. 1362*, ed. F.A. Tingl, Pragae 1867, s. 124 - 125.
- ⁴⁴⁾ *Libri primi confirmationum pars altera ab a. 1363 usque ad a. 1369*, ed. J. Emler, Pragae 1874, s. 78.
- ⁴⁵⁾ *Liber tertius et quartus confirmationum ab a. 1373 usque ad a. 1390*, ed. J. Emler, Pragae 1870, s. 9, zápis je omylem datován rokem 1373.
- ⁴⁶⁾ Bližší údaje k působení Václava z Potštejna v Krčíně neexistují. O jeho vztahu ke Krčínu usuzujeme jen na základě toho, že v roce 1395, kdy se svými dvěma bratry Janem a Mikešem z Potštejna vystupuje jako patron kaple sv. Václava v Kostelci nad Orlicí, je označen jako Václav Krčín. K tomu srov. *Liber quintus confirmationum ab a. 1390 usque ad a. 1399*, ed. F. A. Tingl, Pragae 1865 - 1866 (dále jen LC V), s. 210.
- ⁴⁷⁾ V uvedeném roce Beneš z Rýzmburka v souvislosti s nadací ke kostelu ve Velké Skalici (dnes část České Skalice), při níž vystupuje jako svědek, užívá v přídomku kromě Rýzmburka i „alias de Kirczin“, J. Kurka, *Archidiakondý kouřimský, boleslavský, hradecký a diecéze Litomyšlská, Místopis církevní do r. 1421*. Kolín 1914, s. 524 s odkazem na dosud nevydaný svazek Knih erekčních - LE XII, fol. E5.
- ⁴⁸⁾ LE VI (1397 - 1405), ed. Ant. Podlahá, Pragae 1927, č. 177, s. 344 - 346, citovaný údaj je na s. 345. O uvedené nadaci podrobně pojednává J. M. Ludvík, *Pamatky hradu, města a panství Náchoda i vlastníků jeho*, Hradec Králové 1857, s. 38 - 39.
- ⁴⁹⁾ K tomu srov. Musil - Svoboda, Hrady..., s. 40.
- ⁵⁰⁾ K smrti Beneše z Rýzmburka srov. poznámku č. 38, dokladem o Kunčině smrti je to, že v roce 1415 bylo provoláno její věno, které měla zajištěno na platech v Nahořanech a Šonově, *Desky dvorské království Českého - Knihy provolací III (1410 - 1448)* (Archiv český 36), Praha 1941, č. 38, s. 31 - 32.
- ⁵¹⁾ Dokladem majetkového vztahu Aleše Vřešťovského ke Krčínu je fakt, že v roce 1415 vystoupil s nárokem na pozůstalost po Kunce z Rýzmburka, která je zmíněna a citována v předchozí poznámce.
- ⁵²⁾ K témtoto události srov. např. F. M. Bartoš, *Husitská revoluce - I. Doba Žižkova (1415 - 1426)*, Praha 1965 (České dějiny II, část 7), s. 133.
- ⁵³⁾ K tomu např. F. Kuchař, *Pověst o Krčínu z dob husitských*, in: OKP 1, 1923/1924, s. 63, J. Dvořáček, Krčín, in: Nové Město..., s. 241.
- ⁵⁴⁾ O této události totiž nemáme žádná soudobá svědectví a událost je, snad na základě nějakého ztraceného pramene, připomínána až J. A. Komenským. K tomu srov. poznámku č. 127 na s. 133 v práci F. M. Bartoše citované v poznámce č. 52. Snad vzhledem k tomu současně syntetické práce o husitství (F. Šmahel, P. Čornej) útok Hynka Červenohorského na Krčín ani nepřipomínají. Rovněž B. Dvořáček, Pohledy..., s. 31 - 32 tuto tuto událost nepovažuje za příliš věrohodnou.
- ⁵⁵⁾ *Reliquiae tabularum terrae regni Bohemiae a. MDXL igne consumptarum. Pozůstatky desk zemských království Českého r. 1541 pohořelých II*, Ed. J. Emler, Pragae 1872, s. 304 (dokumenty nečíslovaný). Manský charakter držby Krčina zřejmě pochází ještě z doby, kdy Krčín náležel k náchodskému manskému panství, a k obnovení manského charakteru držby došlo zřejmě v souvislosti s restituicí královského majetku prováděnou králem Jiřím.
- ⁵⁶⁾ SÚA Praha, fond: Desky dvorské, Quatern obligationum (zápisy dluhů) 1455 - 1488, sign. DD25, fol 39v. V zápisu se připomínají manské majetky v Krčíně, městečko a krčma, o tvrzi nebo hradě není zmínka.
- ⁵⁷⁾ SÚA Praha, fond: Desky dvorské, Protocollum de anno 1457 usque 1482, sign DD5, pag. 239, Protocollum de anno 1482 - 1495, sign. DD6, pag 19 - 20, 32 - 34.
- ⁵⁸⁾ K tomu srov. BZO 1978 - 1979, písemná citace v poznámce č. 11.
- ⁵⁹⁾ SÚA, fond: DZV - sign. DZV 6, G 22.
- ⁶⁰⁾ K tomu srov. citaci v poznámce č. 7.
- ⁶¹⁾ K témtoto údajům srov. B. Dvořáček, Pohledy..., s 30.